Written by - முனைவர் சீ னு.தண்டபாணி, உதவிப்பேராசிரியர் - தமிழ்த்துறை, சாரதா கங்காதரன் கல்லூரி, வேல்ராம்பட்டு, புதுச்சேரி - 4 -
Wednesday, 18 December 2019 03:08 - Last Updated Saturday, 28 December 2019 01:03

[illegible] 25.09.2019 [illegible]

[illegible]:

மனிதர்களின் அகவாழ்வை எடுத்துரைக்கும் அற்புத இலக்கியமான குறுந்தொகையில் நிறைந்திருக்கும் பண்பாட்டுப் பதிவுகளைப் பார்வையிடும் நோக்கில் இக்கட்டுரை பயனிக்கின்றது.

[illegible]:

'பண்பாடு' என்பதைப் பொதுவாக நோக்கினால் பண்பினை வெளிப்படுத்துதல் என்று பொருள்படும். ஆனால் 'பண்பு' என்பது வேறு. 'பண்பாடு' என்பது வேறு. தனிமனிதனின் குணங்களைக் குறிப்பது பண்பு. ஓர் கூட்டத்தின் நிலைப்பாட்டைக் குறிப்பது பண்பாடு. 'பண்படு' என்பதே 'பண்பாடு' என்று மாறியிருக்கக் கூடும்.

Written by - முனைவர் சீனு.தண்டபாணி, உதவிப்பேராசிரியர் - தமிழ்த்துறை, சாரதா கங்காதரன் கல்லூரி, வேல்ராம்பட்டு, புதுச்சேரி - 4 -
Wednesday, 18 December 2019 03:08 - Last Updated Saturday, 28 December 2019 01:03

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□:

பண்டைக் காலத்தில் மணமாகாத பெண்கள் தம் காலில் ஒருவகைச் சிலம்பினை அணிந்திருந்தனர். மணமான பின்பு அதனைக் கழற்றி விடுவார்கள். இதற்கெனச் 'சிலம்புகழி நோன்பு' என்னும் சடங்கு உண்டு. பெண்ணின் காலை நோக்கிய அளவிலேயே அவள் திருமணமானவளா? இல்லையா? என்பதனைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

'□□□□□□□□□ □□□□ □□□□;□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□' *(□□□□□□□.7)*

மலர்களையும் தழைகளையும் தொகுத்து ஆடையாகத் தரித்துக்கொள்வது பெண்களின் வழக்கம் என்பதனைக் காவிரிப்பூம்பட்டிணத்துக் கந்தரத்தனார் எழுதியுள்ளார்.

'□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□' *(□□□□□□□.342)*

நாட்கணக்குப் பார்க்கச் சுவரில் கோடுகள் இட்டு வைப்பது பெண்களின் வழக்கம். தன்னைப் பிரிந்த தலைவன் கார்காலத்தில் திரும்பிவருவான் என்பது தெரிந்து தன் அணிகலன்கள் நெகிழும்படி அழுது, நீர்த்துளிகளை வெளியிடும் கண்களோடு நாட்களை எண்ணிச் சுவரில் கோடுகளை இட்டதாகக் கொற்றன் என்ற புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□' *(□□□□□□□.358)*

விழாக் காலங்களில் பெண்கள் கைகோர்த்துத் துணங்கைக் கூத்து ஆடுவார்கள் என்பதனை ஆதிமந்தியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□'*(□□□□□□□.31)*

கூந்தலில் உள்ள எண்ணெய், சிக்கல் ஆகியவற்றைப் போக்குவதற்காக மகளிர் களிமண்ணைத் தேய்த்துக் குளிப்பது வழக்கம் என்பதனை மாதிரத்தன் என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□'*(□□□□□□□.113)*

பெண்கள் தினைப்புனம் காக்கச் செல்வர். குறமகளிர் தினைப்புனங்களில் உள்ள கிளிகளை ஓட்டுவதற்காகக் 'குளிர்' என்னும் கருவியை இசைத்ததாகக் கபிலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூங்கிலை வளைத்து அதிலே நரம்பைக் கட்டி விரலால் தெரித்து ஓசை எழுப்பும் கருவிக்குக் 'குளிர்' என்று பெயர்.

'□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□

□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ (□□□□□□.291)

கூறி கூறும் பணிகள் வினைமையானதும், கூர்மையானதுமான சிறுகோலைக் கையிலே கொண்டிருப்பர் என்கிறார் பரணர்.

'□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□' (□□□□□□.298)

வண்ணாத்தி துணிகளுக்குக் கஞ்சிப் பசையிட்டுத் துவைத்து அழுக்கை போக்கும் விதம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

'□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□' (□□□□□□.300)

வீட்டுகளில் வெளியில் யாரும் விருந்தினர் தங்கியிருப்பரோ என ஆராய்ந்து வினவிய பின்னரே கதவடைப்பது பண்டைப் பெண்டிர் வழக்கம்.

'□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□? □□□□□□□' (□□□□□□.118)

நாழிகைக் கணக்கர் இரவில் உறங்காது நாழிகையை அறிந்து அதனை மணியோசையின் மூலம் ஊரார்க்குத் தெரிவிப்பர் என்கிறார் கழாக்கீரன் எயிற்றி. இது நகர நாகரிக வளர்ச்சியைத் தெரிவிப்பதாகவே உள்ளது.

'□□□□□□□ □□□□ – □□□□! □□□□□□□
□□□□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□, □□□' (□□□□□□.261)

தமிழர்களின் முக்கியமான பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்றான கோழிச்சண்டையும் குறுந்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளது. இரண்டு கோழிகள் சண்டையிடத் தொடங்கினால் ஆத்திரத்துடன் ஏதாவதொன்று மடியும் வரை தாக்கிக்கொள்ளுமே தவிர இடையில் அவை சண்டையை நிறுத்த யாராவது விலக்கினால் மட்டுமே இயலும்.

'□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□
□□□□□□□□ □□□ – □□□□□ □□□□□ □□□□□' (□□□□□□.305)

பண்டைத் தமிழகத்தில் துறவிகள் இருந்தனர். அவர்களை அனைவரும் மதித்தனர். குற்றமற்ற தெருவில் நாயில்லாத வீட்டிற்குச் சென்று ஓரே வீட்டில் கிடைக்கும் பிச்சைச் சோற்றை உண்பர் என்பதை ஓரிற் பிச்சையார் குறிப்பிட்டுள்ளார். புலால் உண்ணாதவர் வீட்டில் நாயும் கோழியும் வளர்ப்பதில்லை என்பதும் பிச்சை ஏற்போருக்கு ஓர் இல்லத்திலேயே வயிறு நிரம்பக் கிடைத்துவிடும் என்பதும் உணரத்தக்கது.

'ஓர் இல் பிச்சை ஆர மாந்தி
அற்சிர வெய்ய வெப்பத் தண்ணீர்'(குறுந்.277)

இரவலர் தம் வீட்டிற்கு வராமல் இருப்பது தனக்கு இழிவானது என்று பண்டைத் தமிழர்

கருதியதாய் குறுந்தொகையில் காணமுடிகிறது.

'□□□□□□ □□□□ □□□□□
□□□□ □□□-□□□□ □□□□□□□ □□□□' (□□□□□□.137)

தன் முயற்சியால் தேடிய பொருளையே ஒருவன் செலவு செய்ய வேண்டும். முன்னோர் தேடிவைத்த பொருட்களைச் செலவு செய்பவரைப் பொருள் உள்ளவராக மதிக்கமாட்டார்கள்.

'□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□' (□□□□□□.283)

ஆடவர் வினை செய்து பொருள் ஈட்டுவதையே தம் உயிரெனக் கருதினர். மகளிர் ஆடவரையே தம் உயிரெனக் கருதினர் என்கிறார் பெருங்கடுங்கோ.

'□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□'(□□□□□□.135)

சங்ககால மக்களிடம் சேர்த்து வைக்கும் பழக்கம் இல்லை. தாகத்திற்கு நீராகாரம் கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தது என்கிறார் பேயனார்.

'கார் எதிர் புறவினதுவே உயர்ந்தோர்க்கு
நீரொடு சொரிந்த மிச்சில் யாவர்க்கும்
வரைகோள் அறியாச் சொன்றி
நிரைகோற் குறுந்தொடி தந்தை ஊரே' (குறுந்.233)

தோழி தலைவன் உடன்போக்கிற்கு உடன்பட்ட செய்தியைத் தலைவிக்குத் தெரிவிக்கின்றாள். அப்போது தலைவி நாணமும், அச்சமும் கொண்டு தயங்குகிறாள். தலைவனுடன் சென்று அவனூரில் அவனை மணந்து வாழ்தலே நீ செய்யத்தக்கது என்று தலைவிக்கு தோழி கூறும் அறிவுரை களவொழுக்கத்தை கற்பொழுக்கமாக்கும் அறப்புத செயலாகும்.

'□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□' (□□□□□□.343)

மறுபிறப்பு உண்டெனபது பழந்தமிழர் நம்பிக்கை. தலைவி தலைவனிடம் 'இப்பிறப்பு ஒழிந்து மறுபிறப்பு நேர்ந்தாலும் நீ தான் என் காதலனாய் பிறப்பாய். நான்தான் உன் உள்ளத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் காதலியாய் பிறப்பேன்' என்கிறாள்.

'□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□□□□
□□□□ □□□□□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□' (□□□□□□.49)

மறுபிறப்பு போல ஊழிலும் வினையிலும் பண்டைத் தமிழர்க்கு நம்பிக்கை உண்டு. காதலர்கள் சந்திப்பதற்கு ஊழ்வினையே காரணம் என்கிறது மோதாசனார் பாடல் ஒன்று.

'□□□□□ □□□□□□□ □□□□ –□□□□ □□□□' *(□□□□□□.229)*

சொர்க்கம், நரகம் பற்றிய எண்ணங்களும் தமிழரிடத்தில் இருந்தது. நன்மை புரிவோர் சொர்க்கம் சென்று நலம் பெறுவர் என்றும் தீ மை செய்வோர் நரகத்தில் கிடந்து உழல்வர் என்றும் நம்பியதாக பரணர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□, □□□□□' *(□□□□□□.292)*
'□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□' *(□□□□□□.288)*

செங்கடம்பு மரத்திலே அச்சம் தரும் தெய்வம் குடிகொண்டிருக்கும் என்றும் அது கொடியவர்களைத் தண்டிக்கும் என்றும் நம்பப்பட்டது.

'□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□' *(□□□□□□.87)*

சகுனம் பார்;க்கும் பழக்கமும் பண்டைக் காலத்தில் இருந்துள்ளது. பச்சோந்தியைக் கண்டால் அது நல்ல சகுணம் என்று கருதினர்.

'□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□' *(□□□□□□.140)*

வீ ட்டுக் கூரையின் மேல் காக்கை உட்கார்ந்து கரைந்தால் விருந்தினர் வருவர் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

'□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□' *(□□□□□□.210)*

தினை, நெல் முதலியவற்றை விளைவிப்போர் ஓர் ஆண்டின் விளைவினை முதலில் தெய்வத்திற்குப் படைப்பது வழக்கம். தெய்வத்திற்கு படைப்பதற்கென வைக்கப்பட்ட பண்டத்தினை படைக்கும் முன் யாரும் உண்ணக்கூடாது. உண்டால் அதுவே எச்சில் பட்டதாக கருதப்பட்டு தெய்வக் குற்றம் நேரும் என்று நம்பினர்.

'புவனைத் துடவைப் பொன்போற் சிறுதினைக்
□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□' *(□□□□□□.105)*

□□□□□□□□□:

ஒரு தனிப்பட்ட குணத்தைப் பின்பற்றும் மனிதப் பண்புகளை ஒரு கூட்டுச் சமூகம் ஏற்று பின்பற்றும்போது அது பண்பாடாக மாறுகின்றது. அவ்வகையில் பண்டையோர் வாழ்ந்த வாழ்வும், அவர்களின் பழக்கவழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் வாழ்வின் நெறிமுறைகளும் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பின்பற்றப்பட்டுத் தற்போதும் நடைமுறையில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருபவற்றை பண்பாடாகவே கொள்ளலாம். இக்கூற்றுக்கு உதாரணம் சுட்டும் வகையில் குறுந்தொகையில் அமைந்த பண்பாட்டுப் பதிவுகளை பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளேன். இப்பட்டியல் நீ ண்டிட்டால் குறுந்தொகையின் சிறப்பும் உயர்ந்திடும்.

□□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□ □□□□.□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□ -□□□□□□□□□□□□, □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□ - 4